

Abstrakt

Lidské zásahy a s nimi spojený tlak na vodní toky a jejich ekosystémy jsou v současné době suchých let velmi diskutovanou problematikou. Předkládaná bakalářská práce se zabývá těmito zásahy do vodních toků a jejich vlivem na hydromorfologický stav. V rešeršní části práce jsou probírány základní poznatky z hydromorfologie, úprav toků s jejich negativními i pozitivními účinky na vodní tok s jeho okolím. Pro vyhodnocení hydromorfologického stavu byla užita metodika HEM (Langhammer 2014) aplikovaná na horním toku řeky Metuje. Na základě výsledků je horní tok Metuje hodnocen celkově jako slabě modifikovaný. Méně narušené úseky najdeme v oblasti NPR Adršpašsko-Teplické skály. Největší zásahy jsou v oblasti intravilánu Teplic nad Metují, kde tyto zásahy jsou hlavně z období první republiky. Nejvíce je antropogenně ovlivněna oblast inundačního území. Trasa toku řeky byla celkově zkrácena o 1 569 m, tedy 7,5 % od poloviny 19. století, zejména v okolí Teplic nad Metují. Největší koncentrace různorodých modifikací je v oblastech zástavby.

Klíčová slova: Hydromorfologie, koryto toku, HEM, říční síť, horní Metuje